

τάν γεύρων... Ἡ καρδιά μου ἐπαφε νά χτυπά στο στήθος μου .
»Η «ὅπερέρια με περίμετε και πάλι σήμη πότισα .
»Ήταν περισσότερο ταραχαγένεν άπο κάθε όλην φορά .
»Μόλις με είδε, ἔτρεξε κοντά μου και μού ἀρπάγε τά χέρια .
»Κύριε, κύριε ! τραύλισε . Τι ήταν αύτό το κακό ποινή μας
βρήκε...
»Εννοιώσα τά γόνατά μου νά λυγίζουν . «Ενα πυκνό σύνινεφο
ἔπεσε μπρός στά μάτια μου ..
»Μιά τρεμερή όπωφιλά πέρασε άπο τό νοῦ μου
—Τί ουμέανει ; ρώτησα, τέλος .
»Η κυρία.. η κυρία... πεθαίνει άπο ώρα σε ώρα! ..
»Χωρίς νά το κοτελάσω κι' εγώ πώς, βρέθηκα έσπατωμένος
κάτω, αναιδίθηκος .

»Οταν συνήρθα, έτρεξα όμέσως στό δωμάτιο της μητέρας μου... «Ω! δέν θα ξεχάσω ποτέ την έκφραση της ματιάς που μού έβριξε...
—«Ήταν πολύ καλύτερα τό πρωΐ! μού είπε χαμηλόφωνα ή όπιρέτρια. Φωνασθήτη: Σηκώθηκε μάτω το κρεβάτι της, καλ πήγε στό δωμάτιο της για να δή μπως σάς λείπει τίποτα, άν είναι δύλιο έν τάξειν.. Λυπτήθηκε πολύ που δέν σάς είδε διόλου καταπίεμενα διάυπτο μ ον α τή, επιτοσφή σας... «Άλλ' ήταν βγήκε μάτω τό δωμάτιο, ήταν σάν πτώμα.. «Έκανε μερικά βήματα στό διάδρομο κατασθητη καταγής. Την μιτέφερα στό κρεβάτι της.. «Ό γιατρός λέει, πώς δέν πρέπει νάνωμε πειά καυμάδι έλπιδα.. Την καύμένη την κυρία! Ήταν, τόσο καλύτερα!.. «Ό γιατρός δέν μπορεί νά καταλάσθη πώς χειροτέρεψε έτσι ή καταστασι της..

»Πρόσματι, ό γιατρός, δύ όποιος στεκόταν στο προσκέφαλο της μητέρας μου, φας νότανε καπάτηλκτος... «Μονάχα έγώ ήξερας γιατί ποτέ λόγω πέθαινε μητέρα μου..
»Είχε διαβάσει τό έγκληματικό χρήματα μου — κατ την σκότωσή ή συγκίνηση της.. ή ταραχή της.. ο πονος της..

>Σέ μιά στιγμή, ή —Πέθανε... Πέθανε ή
μητέρα μου γύρισε τό κεφάλι της προς το μέρος μου, με κύτταξη με βουβό παράπονο
και ψιθύρισε:
>Πατίδι μου! θυσιεύσαμενο μου παιδι!...
>Και αύτά νησαν τὰ τρέλευταί της λόγια..
>Πέθανε.. Γέθενε η καλή μου μητερόλα!... Πέθανε μὲ ένα
χαμηλό στάχελη-ένα χαμηλό στοργής καὶ συγγνώμη!..
>Μέ είχε συχωρέσει! Μέ είχε συχωρέσει-έμένα που την οκ-
τώσαν με την αναλγησία μου!

Καὶ ὁ Φελιέ Σερβά, τελείωντας, τὴ δραματική ἀσθῆ ἔξαιροντας τὸ κεφάλι του μὲ τὰ δυό χέρια του, καὶ ξέποστας σ' ἐν γυερό, ἀσώπαστο κλάματα, ἐνώ τα χέλιν του ἐτραύλιζαν ἀνάποι στὰ δύσκαυτα που μᾶ λέξι, μιὰ μονόχα λέξι:
—Μπτέρα! Μπτέρα! Μπτέρα!...

ТА ПЕРІЄРГА

ΤΑ ΖΩΑ: ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΙΒΟΥ

"Όταν ή χήνες κ' ή πάτιες ταράζονται καὶ θυθίζονται στὸ νερὸ διαρκῶς, σημαίνει ὅτι ή θροχὴ δὲν θ' ἀργήσῃ. Τὸ ἴδιο συμβαίνει κι' ὅταν ή κόπτες κυλινδίναται στὸ χῶμα, ὅταν οἱ θάρατοι κούδουν δυνατότερα ἀπὸ πρὶν κι' ὅταν οἱ παπαγάλοι φλυαροῦν περισσότερο τῷ συγκίνθουσε.

ПРОТОХН 1

ΜΟΝΟΝ τὸ «Μπουκέτο» μηρόφασι εἰς ἀπολύτως Ικανοποιητικά τιμάς παντὸς εἴδους παλαιά βιβλία καὶ βιβλία θῆκας διλοκήρησις, ψυλλάδισις διάφορα, ἀκόμη δὲ καὶ σκόρπιο φύλλα παλαιῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, Ἱεροδογία, Καζαζία, μονόψυλλα, φωτογραφίας Ιστοριῶν προσώπων καὶ εἰκόνας διασφόρους, Απεικονύσθε γράψατε : Περιοδικὸν «Μπουκέτο», Λέκκα 7, «Ἄθηνας,

ΤΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

"Αν χτιστήσετε κάπου δινατά και μελανιών τὸ χτιστημένο σημείο τοῦ σαρώτας σας πολὺ, ιδιαίτερο γένος δινόνδυνον να σχηματισθῇ πο, με βλά τα δινάστεσσα και διδύνων ἐπακόλουθον του. Για τα ἀπόφυγετε ἀσφαλῶς τὸν κλινόντι αὐτόν, μεταχειρισθῆτε τὸ ἔξης ἄντο και πρόχειρο μεσον : 'Ἐπιλέσθετο σα μολιστικον μέρος καιρούσσεσσον με παντα βρεγμένα σα δινατή διάπονα και νεροι κη σε διόντεσσα 'Αποτελεσματικές ἐπίσης είνε η καιρούσσεσσον του κρασιού ή της μπριών.

Ενέργεια κυριολεκτικῶς είναι ή ένέργεια τοῦ μαίνανοῦ για κάθε αὐμόρφωσία. Αν πάντες ἀπὸ αὐμόρφωσία τῆς μόνης, τούτες στὰ χέρια σας λίγο μάιναν και μ' αὐτὸν φύσσετε τὰ φυσικά. Τὸ αἷμα σπασταῖς ἀμένος. Αν κοπή κάπου, βάλτε στὴν πληγὴν κατάλαμψα ἀπὸ κατανασμένη μάιναν. Επίσης ἐν μωλωποθήπε, τὸ φιρὸν αὐτὸν σὲ ταφόδιον κατάλαμψα είνε ὑπέροχο δροσιστικὸν καὶ ἀνασφυστικὸν φάρμακο.

Τά λερωμένα ἀσπρα μεταξιώτα φουλάρια καθαρίζονται εύκολα καὶ ἀ-
βλαβερτάτα, ώς ἔχει : "Αν
εἶνε ορμένα, τὰ ἐπίλιμνε
πόρτα. Κατόπιν φύγετε σὲ
καθηγή σπάνη ή μεσάνη χλι-
αρδού νερού στὸ δυτικό διαλέπετε
καὶ λίγο βρόκατα. Κατόπιν πλέ-
νετε στὴ δεάλιατα απὸ τὸ φου-
λάρι, χωρὶς σαπούνι. Καὶ τέ-
λος τὸ επιδερμόντες ἀπὸ τὴν
ἀντίστροφη διψή του, πολὺ στε-
γνώστε καλά.

Τό γάλα διατηρεῖται ἐπὶ πολὺν, χωρὶς καμιανὴ ἀπούντως ἀλλοιώση, ὡς ἔξιτος : Σὲ κάθε μὰ δικὰ σχίζετος, σύχνουνα — κατὰ τὴν σταγήν, ποὺ τὸ βράζουμε — ἔνα διάμι διττανθρακοῦ δέξεος, τὸ διοτο προμηθευμέναστε ἀπὸ δποιοδήποτε φαμακεῖο.

Διατηρείται δήμος τό γάλλοφρεσκόπατο και' ἐπὶ έναν
όλη κληρονομίαν την οποίαν έχει στην ονομασίαν
Εζένης : Γεμίζουσι δένα μπουκάλια
με γάνωνα, ξέχειλα. Τό μπουκάλια
απότο, τό βιβλίουσιν κατόπιν — ώς τό λαμπτήρα του —
μέσα σα μάλι χόντρα πολὺ βραστούν
νερού καὶ τό δάφνηνουμι
έκει έπι δένα τέλεστο τῆς φωνής.
Κατόπιν μ' ἔνα καθηδράριο
φιλόβούλινουμι πολὺ σφυγκάτα
τό μπουκάλια καὶ σε τρόπο ώστε
τοι φελού καὶ τού τον γάνωνα
τού δάφνηα. Δηλαδή δ φελός, μόνιαν δυνατόν, νά βιβλίζεται δάφνη
τά μέσα στο γάλα. Και τέλος σφραγίζουμε τό στόμιο με βουλοκέρι
και διατηρούμε τό μπουκάλια πάντα σε μέρος δροσερό.

Τὰ ἀγύτα τὰ διατηροῦμε πάντοτε πρέσσου, ώς ἔξης : Τὰ σίγχονυμε σὲ νερό πολὺ βρᾶζει καὶ τὰ εφύνοντες ἔχει ἐπὶ ἓνα λεπτὸν τῆς δημαρχίας μόνον. Αἱ μέσους θυσεῖρα τὰ βγάζουμε, τὰ τοποθετούμε σ' ἕνα κιβώτιο γεμάτο ἄπο πίτουρο καὶ τὰ διατηροῦμε κατόπιν σι μόνον ξέρδο καὶ σκοτεινού. Οτεν ἔπειτα θελήσεις τὰ φάρα ειωθάτας (ἀ-λά-κώ), τὰ βρᾶζεται μονάχα ἐπὶ διὸ λεπτὰν τὰ φάρα. "Αν θέλετε τὰ τηγανίσετε ειμάτισ, σπάζετε τὸν φλοιό, ἀνόγετε τὸ ἀνάλαφρα πηγμένο ἐντορχόη στρόμα τοῦ ἀσπασμοῦ καὶ τότε θὰ βρήσετε τὸ δινδύλιο ἀσπασμοῦ καὶ τὸν κρόκο εινορούλας καὶ φρεσκότατα. Μπορεῖ καὶ σύντα ἀκόμη ν' αὐγάκουεται θαυμάσια, μὲ τὰ διατηρούμενα αὐτά αὐγά.

Γιά νά κάνετε γεμιστές πατάτες, από τοντάντι 4-5 πατάτες καλές, 2 φλέρες μαϊντανό, τρία δόντια σούρδο, 5-6 κονταλές λάδι, άλατι, παρέγι, ένα καρύδι και βούτυρο. Βράστε τις πατάτες και τις άφνητε νά καρύδωσαν, θυσέται τις πάρα πάρα φέτες. Βάλετε όλα στο τηγάνι νά κάψη, ολίγεται τις πατάτες μεσα και τις άφνητε νά ξεθίσουν, άλατι ξανθάς και πιεροβόντωνται. 'Αφοι τολίνεται τόδι μαϊντανό, τόν κοκτέτα φυλλό, κόβεται και το σούρδο και τα ολίγεται ήλια στο τηγάνι, προσθέτονται τό βούτυρο, μάφων συσταρισθόδην λιγο.